

PHÉP LẠ THÁNH THỂ TẠI LANCIANO, ITALIA

Năm 700, tại làng Lanciano, nước Ý, một linh mục hồ nghi khi dâng lễ. Khi ngài nhìn xuống bàn thờ thì bánh đã trở thành Thịt, rượu đã trở thành Máu thật.

Đây là phép lạ cổ kính nhất, đã được Tòa Thánh cho xét nghiệm 5 lần, và ngày nay, Thánh Tích vẫn còn trưng bày, rất đông khách hành hương khắp nơi kính viếng.

Khoa học đã xác nhận đây chính là thịt máu thật của người. Có nhóm máu AB, trong máu có *protein* là chất thường có để giữ máu tươi. Có đủ các chất như thịt máu chúng ta và các chất khoáng như *chlorides, phosphorus, magnesium, potassium, sodium* và *calcium*. Trọng lượng của máu là 16,505 gram.

Suốt 5 thế kỉ sau, các cha Dòng thánh Basiliô trông coi gìn giữ Minh Máu Chúa này cẩn thận.

Năm 1176, Đức Thánh Cha Alexandriô trao cho các linh mục Dòng Bênnêđitô.

Từ năm 1252, Đức Thánh Cha Innocentê lại trao cho các cha dòng thánh Phanxicô.

Năm 1258, một đền thờ rộng lớn xây bao trùm nhà thờ nhỏ thánh Legonziano. Thánh tích được đặt ở đây.

Từ năm 1566, đã qua nhiều lần phải cất giấu quân giặc Thổ, xây nhà nguyện, lập bàn thờ... sau 150 năm.

Năm 1809, theo lệnh vua Napoléon I, bãi bỏ các dòng tu, dòng Phanxicô phải rời đi và mãi tới năm 1953, mới trở lại sinh hoạt bình thường.

Năm 1953, các cha dòng Phanxicô lại trông coi như trước.

Phép lạ này được ghi chép trên tài liệu viết trên giấy da rất cổ. Nhưng vào đầu thế kỷ 15, đã bị lấy cắp. Hiện nay chỉ còn tài liệu năm 1631, ghi trên giấy da bằng tiếng Hy Lạp và Latinh về tất cả chi tiết phép lạ ở Lanciano.

Trước hết, Thánh tích được đặt trong một hòm bằng ngà voi và được đặt tại nguyện đường cạnh nhà thờ chính.

Năm 1902, được lưu giữ đằng sau bàn thờ ở giữa cung nguyện.

Bánh Thánh trở thành Thịt, như ngày nay người ta quan sát, được kính giữ trong hào quang bằng bạc, có kích thước như Minh Thánh lớn vẫn được các linh mục dùng trong Thánh Lễ.

(hình ảnh Jos. NHC chụp ngày 04/06/2012)

Thịt có màu hơi nâu và trở thành hồng nếu quan sát dưới ánh sáng trong. Rượu hóa thành Máu được kính giữ trong chén thánh bằng thủy tinh, hợp thành 5 giọt to nhỏ khác nhau.

Từ năm 1923, Thịt Thánh được trưng bày trong một hào quang, và những hột máu khô được đựng trong một chén lễ thủy tinh ở dưới chân hào quang.

Trước nay, qua thời gian, các Thánh Tích được các tín hữu và khách hành hương rất mực tôn kính.

Vào những dịp đặc biệt, Thánh Tích được rước qua các đường phố trong thị trấn.

Phép lạ Minh Máu Chúa ở Lanciano là một phép lạ lâu dài, liên tiếp.

Để đánh tan dư luận và hồ nghi lâu đời trong dân chúng, sau công đồng Trente (1545-1563),Tòa Thánh đã 5 lần cho khảo nghiệm Thánh Tích ở Lanciano, và kết quả như sau:

- Năm 1574, chứng từ còn ghi lại để trong nhà nguyện bên tay phải gian chính nhà thờ. Sau mấy trăm năm, Thánh Tích được đựng trong hòm sắt: Thịt vẫn còn nguyên vẹn. Máu phân thành 5 phần không đều nhau. Khi thì 5 phần hiệp thành một cục, khi thì tách rời ra.

- Năm 1637, Đức Tổng Giám Mục Rodriguez cho cân lại máu đã đông từ lâu, trước mặt giới hữu trách và đông người. Được thấy trọng lượng 5 cục máu cộng lại cũng bằng từng cục. Trọng lượng 5 cục là 16,505 grames.

- Năm 1770 và 1886, có cuộc tranh luận về sự biến thể từ bánh rượu hóa ra Thánh Thể chất (*Transsubstantiation*) qua trọng lượng như cân đo ở trên. Chúa muốn chứng tỏ dấu hiệu mới sự hiện diện của Ngài trong Mầu Nhiệm Thánh Thể. Tức là trong mỗi giọt rượu và mẩu bánh được thánh hiến có sự hiện diện thực sự của toàn thể Mình và Máu Thánh Chúa Giêsu.

Từ năm 1713, Thịt được lưu giữ trong một Mặt Nhật bằng bạc chạm trổ nghệ thuật, do một nghệ nhân trưởng thành Neapoli chạm trổ. Máu được đựng trong chén kiểu nghệ thuật xưa bằng đá phalê trong suốt.

Bánh Thánh Thịt ấy đã được giữ rất cẩn thận tới ngày nay, cũng có kích thước lớn như bánh được Giáo hội quen dùng. Bánh có màu nâu nhạt, và trở thành màu hồng khi chiếu ánh sáng từ phía sau dội lại. Máu thì đông lại và ngả màu đất, vàng vàng như màu đất thó.

- Năm 1971, sau công đồng Vatican 2, các Tu sĩ Dòng Phanxicô quyết định trao cho một nhóm bác học danh tiếng viện đại học Siena khảo sát lại theo khoa học.

Cuộc khảo sát đã đưa đến những kết quả khoa học tuyệt đối không thể chối cãi và trở thành tài liệu với những bức hình chụp bằng ống kính hiển vi tinh xảo, có thể giúp ích cho việc tôn thờ công cộng. Giáo sư Odoardo Lioni, trong một cuộc họp vào ngày 4 tháng Ba năm 1971 tại nhà thờ có phép lạ, đã đưa ra những kết luận sau. Công trình nghiên cứu này, được nhiều tạp chí khoa học trên thế giới

đăng tải:

- 1- Thịt và Máu là thịt máu thật.
- 2- Thịt và Máu của cùng một người, đang sống, cùng một loại AB. Trong máu có protein là chất thường có để giữ máu tươi.
- 3- Thịt máu có đủ các thành phần như thịt máu chúng ta: cũng có những khoáng chất: chlorides, phosphorus, magnesium, potassium, sodium và calcium.

Sau khi nghiên cứu, giáo sư Linoli tuyên bố: Tôi không thể ngờ được trong những điều tôi phân tích đó có những chất hữu cơ cách đây 12 thế kỷ. Khoa học phải đầu hàng đứng trước sự kiện lạ lùng không thể giải thích nổi. Ông đã viết kèm theo hồ sơ phân tích, cho Dòng Phanxico một câu ngắn: *In principio erat Verbum et Verbum Caro factum est.* (Từ đầu đã có Ngôi Lời và Ngôi Lời đã trở nên Thịt) **(LC. Số 214, 7-2000, tr. 8-11).**

Những lời quả quyết trên đây được Giáo quyền xác nhận trong một cuốn sách nhỏ có chuẩn ấn của Đức Cha Leopoldo Teofili, Tổng Giám mục Lanciano.

Việc các di tích thánh này được lưu trữ một cách tự nhiên trong 12 thế kỉ qua, không bằng chất hóa học, giữ trong không khí thường, mà Thịt Máu vẫn tồn tại cách khác thường, là một hiện tượng không sao giải thích theo khoa học được.

(Tổng hợp)